

Monialis

nō erant eius: nec de eis tenebat monasteriū: tūc ager ille qui dñs est rerum: ita tamē q̄ si tales res erant depositae apud monachū: et abbas videt eas subtrahi: et facile esset abbati eas liberare: satis credit Innoc. q̄ abbas teneatur depositi in solidum propter dolum. Sed si nō vidit nec prohibere potuit non teneretur: etiam si monachus eas abstulisset: q̄ non est obligatus ex eius maleficio: vt in .S. sequē dicitur.

¶ Quid de maleficio cōmissio per monachū vel abbatem? Rñ. fm̄ Innoc. et Hosti. non tenetur monasteriū: quia delictum p̄sonae rē. nisi quātum ad monasterium puenisset: et in eius vtilitate versum fuisset.

¶ Quid autē si quis profiteat ea cōditio: vt possit retinere bona sua. Et quid de relicto facto monacho ea conditione vt nihil acquirat monasterio? Vide diffuse s. Abbas. Et an tale pactum inducat proprietatem ipi monacho. vide supra Impedimentum. iij.

Monialis. In monasterijs monialium non mendicantium non debent recipi nisi quot possunt de puenitibus monasterij absq̄ penuria sustentari: aliter nulla esset receptio. et de sta. re. piculoso. li. vi.

¶ Omnes moniales debent manere sub perpetua clausura monasterij. nisi pro tali et tanto morbo q̄ nō possent cum alijs absq̄ graui piculo sine scandalo morari. d. c. piculoso. De hac materia vide s. Excoicatione. xxvi. et c. Lex.

Negotiatio illicita red

Negotiatio multiplici fm̄ Ray. Primo q̄dem ex causa vt q̄ sit. p̄pter auariciā. s. p̄pter improbā cupiditatē diuitiarū: et nō ad necessitatē: sed ad aliū finem malū. Et quādo sit peccatū mortale quo ad hoc vide s. Auaricia. Secūdo ex tempore vt si fiat in diebus festiuis. Tercio ex p̄sona: quia clericis et religiosis talia p̄hibita sunt: quia nemo militans deo rē. Quarto ex loco: quia in ecclesia vel loco sacro huiusmodi fieri non debent: vt dictū est s. Emunitas p̄mo. Quinto ex mō vt si fiat cū mendacijs. deceptioibz et silijs.

¶ Negocia quedā sunt que sine peccato vix fieri possunt. de pe. dist. v. Negociū. Et gratia erent pl̄ ponuntur quin q̄. s. Cura rei familiaris. Militia. Mercatio. Procuratio et administratio. de pe. di. v. q̄litas. et. c. falsas. di. xxv. qualis. di. lxxviiij. p̄sequēs. Hosti. addit. vi. qd̄ quasi piculosius est omnibz. scz aduocatio. Sed et. viij. nō dimittas. s. ep̄atus officij quo nihil miserius et piculosius si p̄fūctio agat. xl. di. Ante oia.

¶ Vtrū negociatores possint licite lucra recipere? Rñ. fm̄ v̄d. Cum laborēt pro omnibz et quasi cōmune negociū in mercibz gerant: possunt moderatū lucra recipere. de hoc vide s. Emptio.

¶ Quid de artificibus qui faciunt vel vendunt gladios. sagittas. balistas. bōbārdas. aut venena et huiusmodi. Rñ. fm̄ Ray. Si p̄pter hoc faciunt

vel vendūt: vt homines habeant talia ad abusum aut etiam si scienter vendūt illis seu donant quos erantant talibus abusuros: mortaliter peccant. et omnia peccata que inde sequūtur eis imputant. Si autē tales negociatores dicant se bonā intentionē habuisse: quia credebant q̄ emerent. p̄pter licitum vsum: vel nihil super hoc cogitabant seu ignorabāt q̄ esset illicitum talia facere vel vendere: in omnibz dictis casibus distinguo: q̄ si ille res possant esse vtilēs: vt arma in bello iusto: aurifrigium ad ornamenta ecclesiastica: quedam etiā venena ad aliquid medicinalē: vel cōtra alia nocua qui talia vendunt nō peccant: nisi forte probabilitate dicitur sibi conscientia. q̄ emptor talem rem querit ad malū. tunc etiā non debet vendere. v. q. v. nō omnis. Si v̄o ille res ad nullum vsum sint vtilēs nisi ad peccandū: sicut sunt quedam mortifera: tunc indubitanter peccant faciendo. tendō vtendo seu alijs donando. xxi. q. j. c. j. ff. de phen. emp. l. quod sepe. s. veneni. quia flagitiose rei: nec emptio: nec mandatū: nec societas valere potest. et omnia mala sequentia istis imputabunt. extra de iniurijs. c. si culpa. Dicit etiā Archi. s. q̄ res p̄ctu artis armorū potest eē vsum licitus de se: ergo ars non erit illicita: quia in bello iusto: si licet occidere: multo magis et his vti. xxiij. q. ij. dñs. xxiij. q. j. quid culpatur. Nec obstat de sagi. c. j. quia cōmunitate intelligit vt bello iniusto. Sed cum manifestum est bellum esse iniustū: tunc talibus iniuste bellantibus manifeste vendentes videtur cooperari peccato eorum: precipue quo ad arma offensiuā: vt gladios. lanceas. balistas. bombardas et huiusmodi. forte nō sic de defensiuis tñ: vt galea. coriace et huiusmodi. vbi etiā dubiū esset de iusticia belli: forte possent excusari.

¶ Quid de his qui faciunt vel vendunt ornamenta mulierū: aut solutales pictos: aut vestes cum imoderata sumptuositate consultas? Rñ. deo fm̄ Tho. secūda secūde. q. clxx. quia mulieres licite se possunt ornare: vel vt conferent decentiā status sui: vel etiam aliquid superaddere vt placeant viris p̄p̄rijs: consequens est q̄ artifices talium ornamentorum non peccant in v̄su talis artis: nisi forte inueniendo aliqua curiosa et supflua.

¶ Quid de factoribus tarillorum. scachorum. alearum et huiusmodi. Rñ. deo fm̄ v̄d. quia ludus tarillorum vt frequentius peccatum mortale est: ideo non est licitum viuere de artificio tarillorum. Sed de facientibus scachos: vel tabulas: quibus frequentius luditur ad subleuationem redij vel laboris: non videtur illicitum. si facientes autem eartas: an excusentur. videtur dicendum q̄ non. Et videtur esse eadem ratio: sicut et de tarillis: quia frequentius homines illis abutuntur ludendo pro maiori parte principaliter ratione luctu: et nō ad recreationē.

¶ Quid de facientibus ferra de stonibus in diebus festiuis? Respondeo non credo eos esse excusabiles: quia p̄ter periculum quod defacili potest contingere et abusu huiusmodi: que sunt inuita vanitatis et lasciuie. violatur obseruā

hā dicit labat in epe
esse labat tammodi
trem latam: in
esse peccatum aut in
leposus et quada re
tantū: conuicti in ren
elomande. Immo si
dicitur.

¶ Vtrum aliqua nē
fosa fm̄ Ray. Si d
nō sit creatio vel ar
te. Im̄ potest recip
ad quartam vel quā
erit ad sustinent
dam intellegunt si b
vel de successione pa
etā si habet multa
scant ibi ad necessar
Si aut erit peccatū
abundat agat in fraud
fm̄ glo. Ray. Potest
tamen vendat: vt p̄
De hac materia vide l
etāna: nota.

¶ Quis sit pena clericorū
bos se immulent: Rñ.
si cōmō opoz. Et si
dponi di. rē clericus.

Notum

Notum est q̄
quis cano
tio p̄fessus: vel legitim
cleri. c. v̄tra. et c. que
populus est rebus et di
ta de cobra. de. ma. Et
notū omnibz qui sum
etiam in illo loco non
nos faciū populū. et q̄
etiam aboz. q̄ si etiam p
v̄corans: solum erit ill
ste p̄fessus: et dicitur
dicit q̄ populus scachos
populi faciant: vt dicit
s. Clericus. iij. Et dicit
iterum dicit: q̄ alius
manentis: vt cū quis te
mo. Aliud est notū
quis publice hominē
notū factū p̄sumpti: vel
p̄fessio vel affine et h̄mō
que q̄s: probatio p̄
h̄. sicut. In notūo v̄
notū alis etiam regula
notū curat. ad nostrā
operari criminis: nō in
notū de p̄cc. Euidētia

¶ Quis sit
p̄. xij. annū
ad t̄mā d̄. ij.

ria diei sabbati in operando. hec v̄d̄. Posset tamē esse labor: tammodicus ⁊ sine peccio: nec ad intentionem lasciuam: s̄ moderatā recreationez q̄ non esset peccatum: aut nō mortale. Sicut faciūt puellæ potius ex quadā recreatōne ⁊ quasi animi leuitate: q̄ corrupta intentione. Et sic hoc casu nō condemnande. Immo forte minus malum. q̄ ire ad choreas.

Quam aliquam negociatio sit clericis licita? Respon. fm Ray. Si clericus indiget: pōt aliquo honesto exercitio vel artificio sibi necessaria acquirere. Item potest recipere possessiones excolendas ad quartam vel quintam partem ⁊ h̄mōi: seu cōducere ipsas ad sustentatōez suam ⁊ suoz. Quod qui dicit intelligunt si habeat ipsas de suis decimis: vel de successione parentū: vel aliunde sibi datas: ⁊ etiā si habeat multa pascua ⁊ emat pecora: vt pascant ibi ad necessariam sustentatōez sui ⁊ suoz. Si autē emat pecora vt tradat ad clementiū: vel vt aliquid agat in fraudem negociatōnis: illicituz est fm glo. Ray. Potest etiam emere: vt ea meliorata carius vendat: vt pullum. equum ⁊ huiusmodi. De hac materia vide supra. Excommunicatione octaua ⁊ nona.

Que sit pena clericorū qui alīs negocijs secularibus se immiscant? R̄. debent excoicari. ar. xj. q̄o. iij. c. nemo ep̄oz. Et si se non excoicari: debent deponi di. xj. clericus.

Notorium est duplex.

Notiz iuris ⁊ facti. Notoriuz iuris est de q̄ quis canonicè est p̄demnat: vel in iudicio p̄fessus: vel legitime p̄uictus. extra de cohabi. cleri. c. vestra. ⁊ c. questū. Notoriū v̄o facti ē cum populus est testis ⁊ dissimulatōni non est loc⁹. extra de coha. de. tua. Et hoc intelligit: sine crimē sit notū omnibz qui sunt in illo loco. i. villa v̄l p̄chia etiam si in illo loco non sint nisi decē: q̄ decē homines faciūt populū. x. q. iij. v̄nio. fm glo. Ray. que etiam addit. q̄ si etiam parochia habeat mille parochianos. ⁊ solum ex illis decem graues ⁊ honeste p̄sone scandalizentur de fecaria sacerdotis: pōt dici q̄ populus scandalizet: cum decem homines populū faciant: vt dictū est. De hac materia vide s̄. Clericus. iij. Et dic vt ibi. Et tale notoriuz facti iterum diuidit: q̄ aliud est notoriū facti actus per manentis: vt cū quis tenet adulterā publice in domo. Aliud est notoriū facti transeūtis: vt cum aliquis publice hominē interfecit. S̄ ⁊ est terciū notoriū facti p̄sumpti: vt si aliquis publice habit⁹ est p̄filiū vel affine ⁊ h̄mōi. In notorio igitur iur̄ extigitur q̄nq; probatio p̄tra negantem. extra de re iud. c. sicut. In notorio v̄o facti nō requirit ordo iuris: qui alīs etiam regulariter obseruandus est. extra de iur̄iur. ad nostram. el. sc̄do. Euidencia nanq; patrat criminis: nō indiget clamore accusatorū extra de accu. Euidencia.

Notitius. **Q**uam impubes. s. an. xiiij. annū quo ad masculuz: quo v̄o ad feminā an. xij. annuum possit iurare

religionem: vt sit ibi nōnicus? R̄. fm Dire. li. ij. q̄ aut offerit a parentibz vel tutoribus. Aut intrat p̄p̄ia auctoritate. Si primo mō: tenet ingressus si ipse cōsentit. ⁊ licet cōsensus qui fit ante annos discretiōnis nō teneat: tū ipse exire nō pōt p̄uul: s̄ veniat ad legitimam etatem ad instar carnalis matrimonij. extra de despon. impu. de illis. xx. q. j. illud. Sed q̄ p̄uul p̄uenit ad p̄fctam etatem p̄t egr̄ di. xx. q. iij. p̄is. extra de reg. cum simus. Si v̄o nō cōsentit: pōt egr̄di q̄si voluerit. xx. q. j. puella. Si v̄o impubes intrat p̄p̄ia auctoritate. extrahi pōt a patre vel tutore: v̄lq; ad annum ⁊ diem. xx. q. ij. puella. Et ibi habetur q̄ si in fortiori etate: puta. in annis pubertatis adolescentula vel adolescens seruire deo elegerit. nō est potestas parentibz p̄hibēdi. Et fm Glo. ibi. iste annus ⁊ dies incipit currere a die sciētie. Sed si ex cōsensu eorum intrauit. exp̄se vel tacite: vltimus reuocare nō poterunt. xx. q. j. c. addidistis. ⁊ c. quicumq;.

Sed nunquid mater pōt offerre filium ⁊ reuocare? Inno. dicit. q̄ sic allegat. d. c. addidistis. S̄ Jo. Lau. ⁊ Archi. cōtra. cum nō habeat ipsum in p̄tate. In sti. de adop̄. §. femine. Et p̄ p̄is si pater obtulit filium. mater non pōt reuocare: nisi dicat. q̄ eque sit in p̄tate matris sicut p̄is q̄tum ad h̄c casum. Opinio tū Inno. videt verio: fm iura. tū alia teneat nisi mater esset tutrix. hec Dir.

Quid si plures sunt tutores. nunquid vnus solus offerre pōt: videt q̄ sic. q̄ eandem p̄tatem habet quo ad hoc sicut parentes. xx. q. ij. puella. Sic q̄ conditio prohibentis erit melior: fm Inno. et Directoriam.

Per quantū t̄ps debet quis esse nōnicus? R̄. regulariter p̄ annum. tū q̄ istud t̄ps dat in fauore nōnicij: vt experiat̄ regule austeritates. ⁊ monasterij mores. extra de regula. ad aplicam. ideo prelato cum cōuentu cōsentiente ⁊ interueniente voluntate nōnicij. p̄t ante annum p̄fiteri. Et tenet p̄fessio fallit in ordine medicantiū: in quibz p̄fessio facta ante annum. p̄bationis non obligat illi religioni: vt extra de regula. c. nō solum. ⁊ c. constitutionem li. vj. vbi habet q̄ in ordine mendicantiū infra annum p̄bationis nullus debet ad p̄fessionē recipi: qui annus datus est ei in subsidij fragilitatis humane: nec ad renunciatōnē seculi faciendam nec constitutū infra h̄mōi annum aliquatenus impedire: quo minus infra ipsum ad aliam religionem quā maluerit transcat: nisi maior t̄. xiiij. annis existens. p̄fessus sit tacite vel exp̄sse: aut euidenter cōstet illum vitam voluisse mutare. quod tū nō p̄sumit nisi clara p̄batione: vel competentibz indicijs ostendat. Et si quis contra hanc p̄bitionem receptus fuerit: taliter p̄fessus non est obligatus illi religioni. In alijs aut ordinibus p̄fessio exp̄ssa vel tacita fieri potest licite infra annum. Et si fiat exp̄sse etiam seculari habitu nō murato: illi religioni p̄cise obligat. quam p̄fessus est. Si v̄o tacite p̄suspensionem habitus p̄fessorum infra annum: tunc nō obligat illi religioni sp̄aliter: sed generaliter religioni. dummodo recipies sit etatis apte ⁊c. de quo infra. Recipiens autē ad p̄fessionem de ordine men-

dicantium infra annum: incurrit tres penas. Prima est: quia peccat mortaliter. Secunda quia precipitur in virtute sancte obedientie: et sub pena excommunicationis. Tercia quia omnes qui recipiunt ad professionem sunt suspensi a receptione cuiuscumque ad professionem. Tercia quia a suis fratribus debet puniri pena que solet infligi pro culpis gravibus ut ibi.

¶ An autem dictum. c. non solum. habeat locum in monialibus ordinum mendicantium. **R**espō. **F**m **S**e. in dicto. c. non solum. q̄ sic et ita dicit se cōsuluisse cum. d. **R**ecipero in quadam causa florētie monialium ordinis predicatorum que mendicantes sunt: licet ex privilegio apostolico possint habere proprium. Et concludit **F**m **L**ap. q̄ moniales sancte Clare vel ordinis predicatorum comprehenduntur supradicta decret. **N**ec ob. q̄ habent possessiones: et non querunt victum per questum quia. p̄ter hoc non tollit quin sint de ordine mendicantium: sicut multi religiosi sunt in mūdo nūc qui non habent possessiones et de facto mendicant et tamen non dicunt mendicantes: nec prohibentur possessiones habere: ut notat **P**au. in de. vt. p̄fessores. eo. tit. Ita dicamus in illis qui de iure vel institutione sine regule sunt mendicantes: licet non mendicent de facto: ut quia p̄tra prohibitionem retinent possessiones: vel quia super hoc habent privilegium a papa vt possint habere possessiones et recipere fructus. et quo ad alia retinent privilegia mendicantium. et tollens vñ nō tollit aliud. ff. de ser. vt. p̄e. si domus. de vsu pallij. ex tua: um. **D**ato ergo q̄ privilegio sint habitate ad possessiones et hoc nō sunt habitate ad alia: nec a iuribus loquentibus de mendicantibus erimuntur. **E**t q̄d dictum est de monialibus sancte Clare veruz est. **S**ecus de minoribus: cum ex regula habeant proprium. Et sic quo ad talia habemus respicere ad eorum regulam vel institutionem: an habeant proprium: et sic non extendatur ad eas. **A**n non possint habere: et sic extendatur: q̄uis ex privilegio habeant possessiones vel de facto nō mendicent.

¶ Quid autem dicendum de illo qui recipit aliquem ad professionem infra annum probationis de ordine mendicantium. **A**n post suspensionem talem si alium recipiat ad professionem incurrat irregularitatem: **R**espon. **F**m **S**e. in dicto. c. nō solum. q̄ nō: quia oportet q̄ actus qui fit p̄ suspensionem: sit actus de attributis certo ordini ecclesiastico ad hoc vt exercens incurrat irregularitatem sed recipere ad professionem nō est attributum ordinis: vt patet de abbatis: que recipit ad professionem. et etiam abbas dispensatur potest esse q̄ nō sit in sacris de eta. et qua. tuā. Et tñ ad eum de iur. cōi. cum cōuentu suo spectat. monachoz receptio. **S**ed de hoc. j.

¶ Quis autem possit absolueri ab hac suspensione **R**ā. **F**m **S**emi. vbi. s. q̄ licet istam suspensionem papa nō sibi reservauerit: tamen nullus inferior a papa absolueri potest: quia. c. nuper. de senf. exco. non habet locum in inferioribus. episcopis. vt etiam tenet **S**ede. de se. Et sic prelati istorum religi-

osorum non poterit absolueri: nec etiam episcopi isti mendicantes sunt exempti. et papa est eps exemptorum. ergo solus papa absoluet. **I**dem **J**o. an. et **A**rchi.

¶ Vtrum novicio ingredienti religionem sufficiat q̄ attigerit. xiiij. annū: **R**ā. nō sufficit. sed oportet q̄ perferat: vt expresse habetur. extra de regula. ad nostram. et in. c. significatum. et ibi dicit **P**ano. concludendo per illum tex. q̄ ad validitatem professionis requiritur. q̄. xiiij. annus sit completus. nec malicia supplet etatem ad p̄fessionem induendam: sicut supplet in matrimonio. Et ratio diversitatis est. quia de maiori preiudicio et obligatione agitur in professione: q̄ in matrimonio. **I**nfert etiam **P**ano. aliud singulare ex illo tex. q̄ votum religionis emissum ante aduentum pubertatis. non obligat venientem. Et quo vide potestatem quam habet ecclesia circa ea que sunt de iure diuino. nam per constitutiones suas impedit vires vti limitat etates. **N**am licet non possit tollere ius diuinum. p̄t̄ tñ illud interpretari et distinguere. de quo vide s. **C**onsuetudo.

¶ Quod est tempus probationis in novicio. **R**ā. q̄ est. xv. annus. **N**am cum nō possit ingredi nisi completo. xiiij. anno: sequitur q̄ tunc incipiat annus probationis. Et hoc expresse tenet **J**o. an. extra de regula. beneficium. li. vj. c. j. eo. tit. Sed hoc rationabile est. quia tempus probationis datur ad probandum austeritatem religionis: vt extra de regula. ad apostolicam. **I**nter quas p̄cipua est custodia castitatis. quam cōmuniter loquendo non est aptus antea probare. Et si ante. xiiij. annum fecerit p̄fessionem: professio est nulla: vt in. d. c. ad nostram. et c. significatum. Et hoc in quacumq̄ religione. fallit in monachis habitantibus in insulis: vbi est dura cōgregatio religiosorum: vt in. c. quia in insulis. de regula. vbi habet. q̄ vbi est dura congregatio requiritur in proficiente plena pubertas. scz tepus. xvij. annorum. **J**o. tamen an. vt recitat **P**ano. ibi. dicit q̄ quantum potuit inuestigare nūc q̄ reperit q̄. d. c. quia in insulis. seruare in aliqua insula. vnde doc. pleriq̄ arguēdo rōne lfe dicunt. q̄ si in insula nō est durior congregatio q̄ alibi: nō habet locum dispositio dicti capituli. Et si in alijs locis ab insulis esset durior: cōgregatio: tunc haberet locū dispositio. d. c. vnde **P**e. dicit q̄ cum apud minores et predicatorum sit dura congregatio. debz observari quod dicitur in. d. c. quia in insulis. **N**ō placet **P**ano. quia quelibet dispositio debet amplari et restringi ad limites rationis expresse. etiaz si verba non patiantur: vt in. l. adigere. §. quis. ff. de iurepatro. et in. l. cum paper. §. dulcissimus. de leg. ij. **P**ro hoc facit. quia papa non intendit promovere locis: sed personis. Et forte tex. loquitur quādo vnicus locus solitarius est mari circumdatus et territorio angustatus: non autem credo papā hoc intellexisse de insulis maioribus: vt de insula avghie. Sicilie. et cipi. que sunt ita ample vt nulla prolixitas sit differentia inter eas et alias provincias. **I**mmo sunt iocundiores in fructu et fertilitate terre.

¶ Nunquid autem professio facta cōtra prohibi-

tionem. d. c. quia in insulis
tam dicit q̄ licet papa ibi
nec potest impioy p̄hibet
et q̄ non impedit virtus
nullo p̄cipua p̄ceit f
m. q̄ possunt remuē
quali excois in. d. c. ad a
non solum papales regala p̄
ante amō p̄bationis. **E**t
num facta tenet: licet abba
fessionem sint puniendi. **I**
querat deo p̄ ministeria
et simplicia p̄batione p̄st
instantiā in p̄batione ma
et simplicia p̄batione nō i
trimentalis licet p̄batione
transgressionē p̄ceptum
p̄ceptam p̄bationis causa
batur. extra de ma. p̄tracto
tum. **E**t per hoc q̄ respōdit
de leg. et ad regulam que p̄
hoc **P**ano.
An autem novicius infra
dix ad secū: **R**ā. **P**ano. in
gula per illum tex. facit regula
tas. **R**egula est q̄ novicij lib
culum infra annum p̄bationis
dum. libere ergo interit q̄
notat petere licentia ad aliqu
to huius verbi. libero est: vt
licentia. vt notat in. c. de mu
go potest dici novicij? fugiti
terio sine licentia abbas: d
ne a monasterio: nec etiam pe
pensis factis sibi a monasterio
co. c. non solum. **I**bi aliquaten
dat **S**emi. ibi. q̄ in iuram mul
tore infra annum p̄bationis
entem.
Sed quid si novicius exisset
linquens taliter q̄ licet p̄fessu
pena carceris p̄cipua. **A**n possit
puniri ad perpetuum carcerem
q̄ nō per rationem allegatam in
illos nullo modo posse impedi
secularium. **P**ossit tamen ad t̄p̄s
et hoc licet. **A**lt. non. **L**atus
Panus. si p̄fessionem fecit in
tium distinguere. put habetur
in. d. c. p̄stitutionem. pura. an
in ordine mendicantū: vel nō
i. infra etiā dicit. **N**ec etiā
ano. xiiij. fecit. p̄fessionem: quia
quādo non obligat religio
simplicium. de regula. nisi fa
entis p̄fessionem habuerit. v
nisi de regula. li. vi. **E**t eadem
re. c. tenet. de regula. q̄ p̄f
re. c. tenet. de regula. q̄ p̄f
re. c. tenet. de regula. q̄ p̄f
re. c. tenet. de regula. q̄ p̄f
re. c. tenet. de regula. q̄ p̄f

tionem. d. c. quia in insulis. sit nulla? Hosti. vide. tur dicere qd sic. Sed panor. in. d. c. qz in insulis. te. net pstrariu: qz cum papa ibi no annullat professio. nem: sed simpliciter phibet pffessionem recipi: cre. dit qd non impedit virtus pffessionis: qm hec pro. uisio principaliter pccernit fauorem ipsoz pffitenti. um: qui possunt renunciare fauori eoz. p bocter. quali expressus in. d. c. ad apostolicaz. vbi patet qd non solu papa: sed regula phibet pffessionem fieri ante annu probatōis. Et tamen pffessio in cōtra. rium facta tenet: licet abbates recipientes tales p. fessionem sint puniendi. Item cum obligatio hec queratur deo p ministeriu abbatu: no impeditur ex simplici phibitione pffitutiōis humane. Cape instantia in phibitione matrimonij carnalis. Ma. ex simplici phibitione no impeditur vinculu ma. trimoniale: licet pstrahentes veniant puniendi ex transgressione pcepti: cum phibitio non habeat ppetnam. phibitionis causam: sed tempalez: vt p. batur. extra de ma. ptracto contra inter. ec. per to. tum. Et per hoc p3 responsio ad. l. non dubiu. l. de leg. 7 ad regulam que ptra ius. de re. iur. lib. vj. hec panor.

An autem nouicius infra annu. libere possit re. dire ad seculu? Rñ. panor. in. c. statuuimus. de re. gula. per illum tex. facit regulam 7 quatuor fallen. tias. Regula est qd nouiti libere pot redire ad se. culum infra annum pbationis. Et pondera ver. bum. libere ex quo inferitur qd de necessitate non te. netur petere licentia ab aliquo. Nam de significa. to huius verbi. libere est: vt non requirat alterius licentia. vt nota in. c. de multa. de pben. No. ergo potest dici nouiti fugitiuus si recessit a mona. stero sine licentia abbatu: dummodo nihil abstule. rit a monasterio: nec etiam tenetur satisfacere d. ex. pensis factis sibi a monasterio. vt probat tex. in di. cto. c. non solu. Ibi aliquatenus impeditur. Et idō dicit Semi. ibi. qd inuitum nullo modo debent re. tinere infra annum probationis: nisi fecerit pffessi. onem 7c.

Sed quid si nouitius existēs in nouitatu et de. linquens taliter qd si esset pffessus deberet puniri pena carceris ppetui. An possit a regulari prelato puniri ad perpetuum carcerem. Rñ. Se. vbi sup qd no per rationem allegatam in tex. qui phibet istos nullo modo posse impediri quin redeant ad seculum. Posset tamen ad tps damnari nouitius et hoc si velit. Altr non. Casus excepti sunt qtuor. Primus. si pffessionem fecit infra annu. huc tamē talum distingue. put habetur in. d. c. non solum. 7 in. d. c. pffitutiōnem. puta. an fecerit pffessionem in ordine mendicantiu: vel no. de quo dictum est s. 7 infra etiā dicef. Hoc etiā intellige qm ppleto anno. xiiij. fecit pffessionē: quia minor annis. xiiij. pffitendo non obligat religioni. vt est tex. clar. in. c. significatum. de regula. nisi factus maior: ratam expresse pffessionem habuerit. vt est tex. expressus in. c. j. de regula. li. vj. Et eadem rōne dicit panor. in. c. licet tenor. de regula. qd pffessio facta tempo. re alienatōis mentis pot rata haberi sana mente redeunte. Et hoc intelligit si expresse rataz babuerit

licet Hosti. vt recitat Panor. ibi dicat qd tacite sus. ficiat: quem cōiter sequunt doc. Dicit enī qd si furi. osus factus mentis cōpos certificatus de pffessio. ne facta in furore: non contradicit. sed pleuerat in monasterio videt cōsentire. Sed Panonmi. putat hanc opi. no esse veram p. d. c. j. vbi patz qd pffessio facta in minori etate: no ratificat tacite supueniēte maiou etate: nisi p annum portet habitū indistin. ctum. ergo fortius idem dicendum est in pffessione facta a furioso qui nihil intellexit de his que egit. Scdus casus est: si infra annum suscepit habitum pffessorum: vt in. d. c. cōstitutionez. Sed p huius casus declaratōe videndum est qm quis ex assump. ptione 7 delatōe habitus censet pffessus. Et Pa. nor. in. c. ex pte. de regula. dicit. qd triplex est habitus. Quidam est distinctus: vt qd alio habitu vtuntur nouicij. alio pffessi. Quidā est indistinctus: vt qd p. fessi 7 nouicij vtunt eodem habitu. Quidā est ha. bitus indistinctissimus: vt qd non solum nouicij 7 pffessi. sed etiam ducentes cōem vitam cum eis de ferunt eundem habitum. 7 pot poni exemplum in istis fratribz sancti Anthonij: vel in alijs qui solu ferunt crucem in pectore. Hanc distinctionem ha. bes in de. eos. de regula. iuncta glosa. Nam o casu cum habitus est distinctus. Subdistingue. nam q. dam est distinctio latens: vt qd habitus pffessorū so. lum benedicti. Quedā est distinctio patens: vt in colore: scissura: vel forma. Nam o casu deferēs illuz habitum in religione p annum: ipso facto censetur pffessus si erat maior. xiiij. annis: vt est tex. in. d. de. eos. Scdo casu. cum distinctio est patens. scz in scissura: colore: vel forma: no obligat religioni quā tocunq; tpe talem habitum quis portauerit. ar. d. de. eos. Et in hoc casu intellige dictū Anno. 7 Ab. batis in. d. c. ex parte. qui dicit qd etiam si p. xx. an. nos. quis deferat talem habitum. non censet pffes. sus. Scdo casu principali. cuius habitus est indistin. ctus pcedit. p. pte. in. d. c. ex parte: vt est deferens p annum censet pffessus. nisi pcedat protestatio: vt in. d. c. j. Idem dicit in tercio casu. cum habitus est indistinctissimus. dummo fuerit assumptus a maiore. xiiij. annis. Nam si a minore non obligat quia pot psumere se illum habitum portare sicut alij qui no sunt religioni obligati. sed ducunt vitā cōem cum religiosis: vt pbatur in. d. c. j. 7 plenius notat in. d. de. eos. vbi vo habitus pffessorum est distinctus tunc p ipsius delatōnem p triduum sci enter factam. censet quis pffessus. sed obligat reli. gioni in genere: si talem habitū assumpsit infra an. num pbationis: vt in. d. c. cōstitutionem. Terci us casus est. si completo. xiiij. anno: p annum inte. grum in habitu indistincto cum alijs religiosis vi. tam duxerit. Et sic. xv. annu ibi ppleuerit. De hoc dic vt s. dictū est. Quartus casus. si apparet enī ab. solute euidenter voluisse vitam mutare: vt in. d. c. no solum.

An autē hoc sit verum qd assumptio habitus nouiciorū. cum pposito mutandi vitā 7 relinquen. di seculū obliget quē religioni saltē in genere. ita qd amplius non possit redire ad seculum: difficultas est magna inter doc. Nam Juno. in. c. consulti. de

no. p. p. fario

Novicius

regula tenet q̄ iste est verus religiosus. 2 q̄ matrimonium post tractum nō tenet. **M**ouetur: quia istud p̄positum mutandi vitam cum sit quoddam votū solennizat per susceptionem ipsius habitus. **I**dem **M**ost. 2 **V**in. qui dicit q̄ si iste habuisset vxorē incognitam: potuisset vxorē incōtinenti alteri nubere: quasi p̄ hoc p̄positum solennizatū: cum susceptione habitus fuerit dissolutum illud n̄rimonium nō summatū: ac si religionem exp̄sse fuisset p̄fessus. **E**t dicit **J**o. an. hoc probari in c. beneficium. de regula. l. vi. vbi dicitur beneficium illius qui suscepit habitum nouicioꝝ posse alteri p̄ferri si apparet euidenter eū voluisse vitā absolute mutare. **I**dem dicit **I**nno. in eo qui renūciavit seculo suscipiendo habitū religionis: vel si renūciavit. p̄p̄ris: vel emisit votū religionis suscipiendo habitū nouicioꝝ: votum est solennizatum fm̄ eum. **S**ecus si voluisset nō comedere carnes: vel facere aliā abstinētiā. **N**am hoc casu p̄ susceptionem habitus nouicioꝝ nō solennizaret votū. **E**t sic sentit in effectu. q̄ votum alterius ex tribus substantialibus regulis: solennizatur ex susceptione habitus nouicioꝝ: vt sic amplius non possit redire ad seculum. **E**t cum hac opinione transit. d. an. in. d. c. consulti. 2. fere omnes scribentes: vt recitat **P**anor. ibi. p̄ter. d. **L**ar. qui tenet istos nō esse veros religiosos: q̄q̄ non possint redire ad seculum. **E**t per consequens teneret matrimonium contractum per istos. **M**ouetur: quia per susceptionem huius habitus nō fit professio tacita vel expressa: ergo votū nō est solennizatum quo ad dirimendum matrimonium post tractum. p. c. vnicum. de voto. l. vi. **E**t ita refert se p̄suluisse in facto. **N**ec ob. d. c. non solū. vbi text. multū stringēs in materia equiperat professūz tacite vel expresse. **E**t istum qui p̄p̄osuit vitam absolute mutare: quia ille text. solū equiperat quos ad hoc vt neuter possit redire ad seculum. vnde fatendum est istum de quo queritur non posse sine periculo anime sue redire ad seculū: sed debet intrare religionem: saltem latiore. vt dicitur in dicto. c. consulti. **N**on tamen per hoc sequit̄ quin matrimonium tractum teneat: licet penitentiā sit sibi imponenda de transgressione voti. **T**ollitur enīz p̄mū votum: tanq̄ simplex p̄ matrimonium sequens: tanq̄ fortius vinculū. vt in dicto. c. vnicum. **E**t hec opinio satis placet **P**anor. p̄ qua adducit vnam rōnem. **A**d quam dicit se nō videre respōsionem. **V**otū non solennizatum quo ad dirimendum matrimonium post tractum nisi per professionem exp̄ssam vel tacitam factam alicui de religionibus approbatis. vt in. d. c. vnicum. **S**ed certū est q̄ iste qui suscepit habitū nouicioꝝ nō fecit hanc p̄fessionem: q̄ votū nō est solennizatum. **V**inor. p̄bat: q̄ p̄fessio nō p̄t fieri sine cōsensu monasterij 2 p̄ueri. vt in. c. ad aplicam. de regula. **M**az oportet q̄ internentiā p̄sensus illius qui potest istū incorporare religioni. **S**z monasteriū dando habitum nouicioꝝ nō intendit istū recipere ad p̄fessionem. **I**nno vult experiri p̄ns et mores: q̄ nō p̄t dici istum fecisse p̄fessionem etiā tacitam ex illo p̄posito: q̄ cū ista p̄fessio sit quasi quidam tractus. **E**t

hincinde oriā recipit obligatio: nō p̄t cōfiteri ex pte vnius tñ. l. in omnib. ff. de ac. 2 ob. **I**dem est q̄ ter. in. d. c. nō solum ponit istum casum de q̄ querit separatim ab eo: in quo quis fecit p̄fessionem exp̄ssam vel tacitam. **E**t p̄ hoc inferit q̄ iste non sit verus religiosus ex quo p̄fessio sua tacite: vel exp̄sse nō fuit recepta a superiore: peccat tñ mortaliter itādo in seculo. 2 nō intrando religionē. ex quo habuit animum p̄petuo mutandi vitam. **R**atio est. q̄ ex tali p̄posito videt̄ deo voluisse. non tñ obligatur ad intrandum eandem religionem. sed p̄t intrare etiam latiore. hec **P**anor. **S**ed inuenio eundē **P**anor. in. c. s̄aturam. extra de voto singulariter l. mutantem hunc text. consulti. **E**t hoc fm̄ theoricas sancti **T**ho. quam etiā sequit̄ **A**rchi. in. c. qui bona agunt. xvij. q. j. videt̄ q̄ ad obligationem voti tria sunt necessaria. vitz deliberatio: p̄positum: 2 p̄missio. **E**t dicit **P**anor. q̄ hec theorica destruit multas theoricas canonistarum: vel saltem optet eas restringere. **N**am **M**ost. in. d. c. s̄aturam. et in. d. c. consulti. dicit q̄ si quis p̄posito mutandi vitam suscepit habitum religionis. efficaciter est obligatus quo ad deum. p̄ter p̄positum mutandi vitam. **N**am cōtrarium p̄t elici ex dictis be. **T**ho. vt nō sufficiat solum p̄positum etiā p̄cedente deliberatione. nisi sequat̄ p̄missio saltē corde facta. **E**t hoc multū placet **P**anor. ibi. naz. nō sequit̄. p̄positū firmiter in. aīo: alicui deo dare: vel homini q̄ ob hoc sim obligatus ad dandū. ex quo illam rem nō p̄misi deo. vel homini. **E**t hec dicta beati **T**ho. tenet 2 refert **A**rchi. in. d. c. qui bona. **O**portet ergo restringere iura q̄ firmant sup̄ p̄posito obligationē vt intelligant̄ de p̄posito cum animi p̄missione. **E**t etiā notabis q̄ sola p̄missio nō valet. nisi p̄cedat deliberatio cum p̄posito. etiā respectu religionis. **I**z contrariū senserit **J**o. an. in. c. dudum. de cōuer. cōiū. **E**t ad hoc facit glo. singularis in. d. c. s̄aturam. que vult q̄ nemo ad aliquid se obligat. nisi habeat animū se obligandi. **I**n voto enī deus vult hōiem voluntariū: nec votū obligat quē vltra cōsensum: sic iste qui intrat religionē. si nō habet animū obligandi se. absurdū esset dicere q̄ esset obligatus.

¶ Quot autē modis inducat̄ p̄fessio tacita? **R**ñ. **P**anor. in. c. ad nostrā. de regula. dicit q̄ professio tacita q̄q̄ inducat̄ p̄ delationē: habitus indistincti. dummodo potest p̄ annum. **E**t talis p̄fessio tacita obligat illi religioni in specie: vt in. d. de. cos. **Q**uāq̄ sit p̄fessio tacita p̄ susceptionem habitus p̄fessorum que inducat̄ quinq̄ cōcurrētib. **P**rimo debet esse distinctus ab habitu nouicioꝝ. **S**ecōdo q̄ scienter fiat. hoc est q̄ sciat illum habitum solūz competere p̄fessis. **T**ercio. q̄ voluntarius. **S**ecus si inuitus vel ex metu. **Q**uarto. etas legitima. scilicet. xiiij. annoꝝ. **Q**uinto. q̄ p̄seret triduo in delatione talis habitus. 2 talis p̄fessio non obligat illi religioni in specie. sed in genere. quia potest trāsire ad aliam religionē etiā latiore: vt p̄bat in. d. c. constitutionem.

¶ Sed si querat̄: quare ecclesia dat istud triduum? **R**ñ. **P**anor. in. d. c. ad nostrā. q̄ hoc ideo est: q̄t possit dubitari quo animo fiat talis habitus susce-

ps. **I**dem vultur
dicitur. **S**ed p̄fessio
seueritas m̄d̄m̄ ad
vt p̄batur in dicto. c. p̄fessio
nos. vbi supra q̄ doc. et p̄
bus non requirit p̄fessionem
tam p̄fessionem tacitam. **T**
tate. quos p̄t habitum
diligere habitum suscep
tis de regula. **S**ecundus
ut intrare religionem. **E**t
do incōtinenti habitum
liberare fecisse. **S**ed panor
p̄ dictum. c. p̄fessio. nem.
ca istam tacitam p̄fessionem
requirit illa quinq̄ de q̄
p̄ntat panor. requirit p̄fessionem
mutare q̄ temp̄tante: scilicet
pter molestiam motu ar. b.
tas. c. de test.

¶ **Z**u autē reperit̄ alius n̄
quos inducat̄ tacita p̄fessio:
calis officij. c. vicia. de reg
hōm̄ dicitur dicens. q̄ ad hoc
quodam actum quis dicitur
p̄ra. **P**rimo q̄ sit nouicius.
s̄erum animo vt efficeret reli
sacros illum actum p̄nere a
te se in gessit. **S**ecus si per n
causa. **Q**uarto q̄ p̄fessionem
in eo p̄posito. **E**t hoc videtur
dico. c. ad nostrā. vbi dicit
tus p̄fessionem inducat̄ p̄f
ta triduo: ergo idem eadem p̄
cū nostro. **S**ed. d. an. dicit q̄
non requirit p̄fessionem tri
la sit m̄d̄m̄. **S**ed p̄cedit text.
currunt. vix assumpto habitus
eritum actus conuenientis p̄
duo similitudo sufficienti per
tia triduo. **S**ed dicitur **J**o. an. p̄
curreret alterum n̄. **E**t sic videtur
no.

¶ **A**n autē dicitur habitum
textur q̄ ob hoc nō intendit
lis p̄fessio: **R**ñ. **M**ost. dicit
s̄mp̄no iuris 2 de iure: que nō
nem in p̄trarium. **I**dem **A**rchi
lis p̄fessio sit p̄traria facto. c.
Jo. an. vt refert **S**e. in. c. j. de r
p̄fessio iuret si fiat ex iusta ca
p̄. **E**t opinio p̄traria p̄cedit.
tate cōtraria: sed hic est declar
do cōt̄. **E**t hoc credit **S**e.
cum est multipliciter intelligi
no q̄ nō facit actum ad finem i
m̄d̄m̄. **N**am istud recipere habi
m̄d̄m̄. **L**q̄ facit animo p̄fessionem
m̄d̄m̄ et p̄fessionem animo p̄
m̄d̄m̄. ca. et parte. de reg

ptio. Ideo iura voluerunt prefigere terminu triu dierum. Sed in pffessione verbalis no requirit per seuerantia tridui: quemadmodu nec in alijs votz. vt pbatur in dicto. c. pffitionem. Et notat Panor. vbi supra qd doc. excipiunt alios casus in quibus non requirit pffuerantia tridui ad inducendam pffessionem tacitam. Primum est si in infirmitate quis recipit habitum pffessorum. nam videt deliberate habitum suscepisse. allegant. c. sicut nobis. de regula. Secundus casus qd pms quis vult intrare religionem. Et demum intrat recipiendo incontinenti habitum pffessorum. nam videtur de liberate fecisse. Sed panor. dubitat de vtroq; casu p dictum. c. pffitionem. vbi ponit ius nouuz circa istam tacitam pffessionem. Et ad hoc vt obliget requirunt illa quinque de quibus supra. Et potius putat panor. requiri pffuerantiam tridui in infirmitate qd tempore sanitate: cu infirmus turbet propter molestiam morbi. ar. bonu in. l. cum antiquitas. l. de testa.

An autem reperiat alius modus a predictis per quem inducat tacita pffessio? Rñ. de hoc videtur casus qd sic in. c. vidua. de regula. Sed Panor. ibi hoc limitat dicens. qd ad hoc vt per exercitium aliquorum actuum quis dicatur pffiteri requiruntur plura. Primum qd sit nouicius. i. qd intrauerit monasterium animo vt efficiet religiosus. Secundo qd sciebat illum actum pertinere ad professos tñ. Max data ignorantia cessat presumpcio. Tercio qd sponte se ingererit. Secus si per metum: vt in. c. qd me causa. Quarto qd pffuerauerit postmodum triduum in eo. posito. Et hoc videtur requirere Jo. an. ar. dicto. c. ad nostram. vbi dicitur qd assumpcio habitus pffessorum inducit pffessionem cum pffuerantia tridui: ergo idem eadem ratione dicendum in casu nostro. Sed. d. an. dicit qd in casu. d. c. vidua. non requirit pffuerantia tridui: quia de eo nulla fit mentio. Sed procedit text. quando duo concurrunt. viz assumptio habitus pffessorum. et extrinsecus actus conuenientis pffessione. vnde hec duo simul iuncta sufficiunt per se absq; pffuerantia tridui. Sed dictum Jo. an. pcederet vbi concurreret alterum tñ. Et iste intellectus placet Panor.

An autem deferens habitum pffessorum si pffestetur qd ob hoc no intendit profiteri: valeat talis pffestatio? Rñ. Hosti. dicit qd hic inducitur pffessio iuris et de iure: que no admittit probationem in pffarium. Idem Archi. et Jo. mo. Anz talis pffestatio sit pffaria facto. et sic non inuat. Sed Jo. an. vt refert Be. in. c. j. de regula. li. vj. tenet qd pffestatio inuet si fiat ex iusta causa. Idem Jo. deligna. Et opinio pffaria pcedit. vbi pffestatio esset facto cõtraria: sed hic est declaratoria. vt in. c. cum ad. de consti. Et hoc credit Be. verum: qd vbi factum est multipliciter intelligibile. et agens pffestatur qd no facit actum ad finem illius: sed alterius: inuat. Nam istud recipere habitum potest intelligi dupliciter. l. qd facit animo pffitendi. Secdo qd remanet ex pffestatoe animo pffandi. Idem tenet Panor. in. ca. ex parte. de regula. Secus dicit

Panor. in. c. postulasti. eo. ti. in assumptione habitus nouiciorum pffestationem no fore necessariaz vt in. c. statumus. de regula. Et sic habes conclusiue. qd vbi habitus est indistinctus nouiciorum et pffessorum. pffestatio inuat. Idem quando habitus est indistinctissimus. vbi autem habitus est distinctus. pffestatio non est necessaria. Et quo infertur qd in ordine minorum nouicius deferens habitum nouiciorum vbi est distinctus ab habitu pffessorum in scilicet forma: puta in bauarola. quantocumq; tempore detulerit. nunq; dicitur expresse vel tacite pffessus. etiam si lapso anno nullam pffestationem fecerit. Et sic libere ad seculum redire potest. Et satis nouicius talis videtur pffestari deferendo probationem. Ipsa enim bauarola pro ipso pffestatur. qd qd illaz portauerit. erit nouicius. Et sic non est obligatus religioni postmodum. est etiam aliud quod impedit. scilicet distinctio habitus in scilicet. et vtrumq; istorum per se sufficit ad impediendum pffessionem.

Utrum ad validitatem pffessionis tacite requiratur vt interueniat pffona que ipsum recipiat. An vo ipse nouicius p se soluz possit pffiteri? Questio est pulchra et quotidiana. Rñ. Be. in. d. constitutio nem. dicit qd tota difficultas huius dubij videt consistere in hoc. An in pffessione que obligat in genere requiratur pffona que possit incorporare in illa. In no. et Host. vident tenere qd sic. Sed Be. videt casus in contrarium in. d. c. constitutio. qd si recipitur habitus pffessorum in religione no mendicantiuz infra annum pffatiõis. Ista obligat in genere: vt ibi patet. Et in nullus dubitat qd iste dans habitum isti no potest incorporare in religione diuersa a sua. Et sic videt qd dictum Inno. et Host. debeat restringi qd agit de obligatione in specie. et tunc requiratur pffona habens pffatem incorporandi. Si autem fiat actus inducens obligationem in genere. sufficit qd fiat in manibus alicuius habentis administrationem religiosam. Et istud videt sensisse Lap. Abbas. Et posset assignari rō diuersitatis. qd qd agit de obligatione in specie. monasterium est obligatum pffiteri ad alimenta et alia sibi necessaria de accu. ex pre et qd ibi notat. vnde oportet qd illa obligatio cõtrahatur p habentem pffatem. de rescriptis edoceri. Sz qd obligatio fit in genere. tunc ex parte pffiteris qui potest se obligare surgit ligamẽ. sed ex parte recipientis no quo ad spem. sed in genere. vnde postea requirit qd alius habens pffatem recipiat illum in specie. Et sic recipiens in genere non incorporatur in specie. In incorporatoe autem generis sufficit qd pffiteri alicui administrationi. Nec Be. Prima tñ opinio videt rōnabilior et cõior. quam videt approbare Panor. in. c. porrectum. de regula. Et p pfficta potest solui questio quotidiana. Quid de illo nouicio qui ignorante pffato gestauit habitum pffessorum: vbi est distinctus ab habitu nouiciorum. et illum portauit et suscepit sponte ac scienter. cum etiam esset etatis debite: vel talem habitum suscepit. vt supra ab aliquo fratre pffato ignorante pffato. et illum portauit per triduum et plus. An p huius modi delationem inducatur pffessio tacita? Et p

Novicius

predicta dicendum qd nō. vt notat Pano. in. d. c. porrectum. quia quis nō potest seipsum incorporare religioni. Sed oportet qd p habentem potestatem incorporare. Sicut nō potest quis baptizare seipsum nec sibi pferre beneficia: nec monachi pnt aliquez recipere ad pfectionem tacitā vel expressam. Similiter nec alia psona puuata. Conclude ḡ qd ad validitatem pfectionis requiritur vt sit qui possit et velit pfectionem recipere et ea de facto recipiat.

¶ Sed querit de alia qōne quotidiana. An pfectio expressa facta infra annum pbatōnis in regula mendicantium obliget religioni in genere. in tantum qd p trahens mrimoniū postea non teneat. Rñ. Blo. in dicto. c. pstitutionē. dicit qd votum est solemnizatiū in genere. Sed Lap. ab. vt refert Be. in. d. c. pstitutionē. dicit. hoc veruz quando is qui ingredit: vel vnet intendit in genere: nō autē in specie se certo loco et ordini obligare: quia tunc secus nam tūc si veller posset etiam mrimoniū p trahere vel saltem si p traheret nō dirimeret post ptractuz Et de hoc crederetur sibi fm Joh. an. de regula. c. consulti. et Hual. et Archi. vnde pclude qd si tempore emissi voti vel facte pfectionis: expressit vouē vel pfitens de certo loco et ordine. stabitur pfectioni si probetur. Ita qd si ibi esse non poterit: nec in specie: nec in genere ordini erit obligatus. et matrimonium contrahere poterit. et cōtractum tenebit. Si autem aliud non expressit: vel si expressit non pbatū: stabitur dicto suo in foro anime: non autē in foro pterioso: nisi forte hoc iuraret delato sibi iuramento: et aliter pbari nō posset. vnde tūc nec contrahere poterit: et si p traxerit non tenebit. hec Be. Et sic ex predictis patet qd pfectio expressa in religione mendicantium infra annum: si non intendebat se obligare: nisi illi quam professus est: non tenetur nec illi quam professus est: nec alteri: sed libere potest redire ad seculum. Si vō intendebat se obligare saltem vni in genere: sic non potest redire ad seculum. Si tamen contrahit fm quosdam tenet matrimonium: quia tacita pfectio nō prohibetur in religionibus etiam mendicantium: vt in dicto. c. non solum. sed solum expressa. Igitur quando habentes potestatem incorporandi sunt passi vt tacite profiteretur: se obligauerunt illi: licet ipse ex beneficio iure non sit precise obligatus illis. Sed quando expresse professus est in religione mendicantium: non fuit qui posset eum recipere. contradicente dicto. c. non solum. ergo nō erit religiosus: cum nullum habeat monasterium sibi obligatum. Communiter tamen a docto. tenetur quando quis non se obligauit per talem pfectionem certo loco vel ordini: sed in genere sic. qd talis non potest contrahere matrimonium. et si contrahit: matrimonium est nullum. Et hoc idem videtur tenere Pano. m. in. c. q. in insulis. de regula. vbi dicit qd si papa aliter non prouiderit: ille nō tñ fuisset obligatus religioni in genere: h etia in specie. Et hoc videtur tutius.

¶ An autem solus abbas sine consensu sui capituli possit aliquem recipere ad pfectionem? Rñ.

Pano. in. c. ad apostolicam. de regula. dicit inspiciendam esse primo consuetudinem. vt dicit ter. in. c. si. de regula. li. vi. Sed vbi consuetudo cessaret. credit qd abbas debeat hoc facere cū consilio capituli qd id quod habetur in regula monachorum: vbi dicitur qd precipua debet abbas explicare cum consilio capituli. Sed negari nō potest qd creatio monachorum non sit quid precipuum. Et quo infertur qd de iure cōmuni non valet monachi creatio p abbatem facta sine consilio cōuentus. nam vbi requiritur a iure cōsiliū. nisi adhibeatur: actus est nullus. vt est text. notabilis iuncta glo. in. c. nouit. de his que fi. a p̄la. Fateor tamen qd non tenet abbas sequi consiliū eorum: sed satis est requirere et expectare responsum. de hoc vide s. Consiliū.

¶ Sed dubitatur de ep̄o: an possit aliquem recipere ad pfectionem? Rñ. In nōc. tenet qd sic adeo qd iste erit verus religiosus: licet non intret monasterium: nec profiteatur certam religionem. sed poterit stare in domo puuata sub obediētia ep̄i. et ab eo pfigetur certa regula: vel certus modus viuēdi Allegat. c. si vir. xvij. q. ij. Secus dicit in alijs placitis inferioribus: fatet tñ qd faciens pfectionē in manu alterius: aut qui se obligat ad intrandū religionem. nō tñ adhuc votum est solemnizatiū: sed simplex. Et cum his dictis cōiter transeunt doct. in. c. porrectum. de regula. vt notat Pano. ibi. Sed. d. An. sentit qd cum recipit talis pfectio ab ep̄o: qd votum nō est solemnizatiū: adeo qd impediatur dirimat matrimonium post contractū p. c. vnicū. de voto. li. vi. qd placet Pano. Item Pano. m. dicit se non videre qd iste sit verus religiosus: et putat qd omne votū di simplex respectu dirimendi matrimonium post contractū: nisi pfectio fiat in aliqua de religionibus approbatis: vt in. d. c. vnicū. Nec videt qd illa possit fieri nisi ab abbate: et fratribus recipiatur. Rñ. si solus ep̄s nō pōt quē incorporare alicui religioni inuitis fratribus. qd regula approbata p ecclesiā contradicit. vñ putat Pano. qd in materia stricta appellatōe religiosorum non venient isti qui pfecti sunt in manibus ep̄i tñ. hec Pano. Et in p̄dicto casu debem⁹ attendere. an iste qui facit pfectionē esset exemptus a iurisdicōne ep̄i. et tunc talis pfectio nō valeret. Secus si nō esset exemptus. qd tunc valeret: qd recipere ad pfectionē depēdet a p̄tate superioritatis nō a p̄tate clauū: vt notat Be. in. d. c. cōstitutionē.

¶ An autē in actu pfectionis requiratur certa forma p̄fiteōdi. qua nō fuata corruat actus? Rñ. Pano. in. d. c. porrectū. dicit qd lz in regula monachorum vel aliorū religiosorum ponatur certa forma circa pfectionis actū. tñ valet pfectio p quecuq; verba facta. nō seruata forma regulari. cū cū obligatio dirigat in deū: defect⁹ forme nō dz viciare actū. Sicut dicitur in exēdicatōne. nec de necessitate requiritur aliqua scriptura.

¶ An autē pfectio possit fieri p procuratōrē? Nec. qd de facto accidit. Et cōcludendū videt qd sic nō qui libet actus explicari pōt p procuratōrē: nisi exp̄se sit a iure p̄hibitus: vt in. l. j. §. vsus. ff. de pcur. et in regula. Pōt quis. in. vi. Sed hoc nullibi sp̄aliter p̄

babet ego. Anon p̄
de l. p̄p̄tōnis. ff. de p̄
de p̄. l. v. vbi per glo.
Inter quos noster calius
ant tunc p̄tiam. quaz
de p̄. l. j. quem penit
p̄taz. quoniam potest
videndū p. eo. sicut fit
seipsum ridere per ter. si
malis de p̄. d. an. j. Item
matrimo vbi imp̄tūm ca
p̄ seipsum iustape dz.
An autē p̄fessio possit
frater recipit aliquem ad
mandatum a superiore.
ip̄ius imp̄tōnis. Respō
nuante. qd. vel vō. fm
Joh̄m tenet. dicit. l. j. p̄
extra de regula. ca. porrect
bata: licet tunc dicitur:
idem etiam esset si sine man
eius fecit a p̄tate raturū h
fecit: votum solenne non er
ita p̄tum dicitur.
Et per p̄dicta soluit qd
dm religiosus induit quōd
genitō: non habens licentia
ad ordinē. Nam qd p̄dictū
penore. vel ab eo qd habet
religionem. An vō sufficiat
Et dicendum videtur a su
bito.
¶ Pone. est consuetudo
r̄is qd non fiat aliqua p̄fessio
su p̄mittit suo p̄tato obed
Respon. fm d̄recto. qd ne
tesse. extra de sta. mona. ca.
Joh̄m Hual. in Specu. licet p̄
vna in ca. consiliat. qui de. vel
te renouat. qd voluntatis. et
te ab ip̄a committit obedien
ne iustitiae. qd. qd. ad decantā.
p̄d̄mentum. in. c. dicit. vt. l. j.
¶ Quid dicemus de fratribus
bus regula sua p̄cipit. vt de
gredi eorum religionem: vt v
iua. et ea studant pauperibus
sequens renouare seculo. et
tam mutant. quod videtur c
solum. Quidam dicunt qd do
sunt sic accipienda vt et bis
gatur vel inducantur ad du
tam infra annum. alio locum
ca non solum. Sed vt eis ois
sunt agere ante p̄fessionem o
p̄o metu non fecerint. Pof
q̄ dicitur ca. non solum. loqu
p̄fessio est religionem vt pa
tam infra biuulimedi annum a
bit. nam possit in gressus est. n
dicitur de p̄dictis. Secus

habet ergo r. Adino: p[er] discurrendo dicta iura. ac. l. pomponius. ff. de pec. ac. c. qui ad agendum de pec. li. vi. vbi per glosas multi casus excipiunt Inter quos noster casus minime reperit. Excipiunt tamen p[ro]p[ri]am. quaz per se quisq[ue] suscipere dz de pe. di. j. quem penitet. Idem de adulto qui baptizaf. qui non potest constituere pcuratorem ad videndum. p. co. sicut fit in parvulis. h[ic] debet per seipsum r[ati]ficare per ter. singularem in. c. cum. p. p. uilis. de p[ro]f. di. iij. Idem. puto in omnib[us] factis: maxime vbi impunit[us] character. q[ui] quilibet xpian[us] p[ro] seipsum suscipere dz.

An aut[em] p[ro]fessio possit rata haberi. puta. Quis frater recepit aliquem ad p[ro]fessionem n[on] habens mandatum a superiore. An sufficiat ratihabitio ipsius superioris. Respond. d. Jo. anto. in. c. insinuante. qui cle. vel vo. fm. d. Lar. concindit q[ui] sic. Idem tenet Asten. li. j. xi. r. refert Inno. tenere extra de regula. ca. p[ro]rectum. q[ui] de mandato abbat[is] secularis clericus: vel laicus sufficeret. Et idem enam esset si sine mandato: nomine tamen eius fecit r[ati]ficat[us] r[ati]ficatum habuit. Sed anteq[ua]m rati ficet: votum solenne non erit: nec matrimoniu[m] p[ro]fecta d[omi]ni dirimit.

Et per predicta soluit questio quotidiana. quidam religiosus induit quosdam iuvenes ad religionem: non habens licentiam recipiendi fratres ad ordines. Num qd[am] predicti sint reinduendi a superiore. vel ab eo q[ui] habet licentiam recipiendi ad religionem. An vo[lo]ntas sufficiat ratihabitio superior[is]. Et dicendum videtur a simili q[ui] sufficiat ratihabitio.

Pone. est consuetudo in aliquibus monasteriis q[ui] non fiat aliqua p[ro]fessio. nisi q[ui] in suo ingressu p[er]mittit suo prelato obedientiam inter manus Respond. fm Directo. q[ui] non dicit expresse p[ro]fessus. extra de sta. mona. cum ad monasterium. Idem Gual. in Specu. licet Inno. dicat contrarium in ca. consultat. qui cle. vel vo. vbi dicit q[ui] si talis renunciat p[ro]p[ri]e voluntati. r[ati]ficat[us] omnia in voluntate abbatis committit obedientia talis p[ro]fessione sufficeret. xij. q. j. n[on] dicitur. de hoc vide s. Impedimentum. iij. r. die vt ibi.

Quid dicemus de fratribus minoribus. quibus regula sua precipit. vt dicant volentibus ingredi eorum religionem: vt vendant omnia bona sua. r[ati]ficat[us] studeant pauperibus erogare. r[ati]ficat[us] per consequens renunciare seculo. Et sic omnino vt vitam mutant. quod videtur contra dictum ca. n[on] solum. Quidam dicunt q[ui] dicta verba regule non sunt sic accipienda vt et his volentes ingredi coguntur vel inducantur ad distributionem faciendam infra annum. al[ia]s locum haberent pene dict. ca. non solum. Sed vt eis ostendatur q[ui] illud debent agere ante p[ro]fessionem omnino. si per p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]o motu non fecerint. Posset tamen aliter dici q[ui] dictum ca. non solum. loquitur de eo qui iam ingressus est religionem vt patet ibi. nec constitutum infra huiusmodi annum aliquatenus impedire. nam postq[ui] ingressus est. nihil infra annum debet fieri de predictis. Secus credo ante ingre-

sum: vt tales possint induci ad distribuend[um] bona sua r[ati]ficat[us] ordinare facta sua. Et hoc intendit regula cum dicit. Dicant eis verbu[m] sancti euangelij. q[ui] vadant r[ati]ficat[us] r[ati]ficat[us] postea debent ingredi religionem. Et sic nulla est contrarietas inter regulam r[ati]ficat[us] dictu[m] c. non solum.

An aut[em] in fine anni possint induci ad condendum testamentu[m]. et disponendum de factis suis et rebus: Credo q[ui] sic: si bene inspiciatur mens. d. c. non solu[m]. que mens r[ati]ficat[us] ratio cessant in fine anni: cu[m] oino ille si disponat velle permanere in ordine minoru[m]: illud id[em] est executu[m].

Pone aliquis nouicius stetit i[n] monasterio per sex menses: deinde exiit r[ati]ficat[us] facto aliquo intervallo: iteru[m] redijt r[ati]ficat[us] stetit per alios sex menses: querit nu[m]quid dicatur c[on]pleuisse annu[m]: vt sic licite possit recipi ad p[ro]fessionem. Et hec questio habet dubitationem respectu mendicantiu[m]. nam p[ro]fessus apud eos ante annum p[ro]bationis non obligatur eor[um] religioni: sed religioni in genere. vt in dicto. c. non solum. Et sic oritur dubiu[m]: nu[m]quid talis p[ro]fessus post annu[m] sit obligatus eor[um] religioni: R[ati]ficat[us] Bar. b[ar]. vt refert Panoz. in. c. ad apostolica. de regula. disputauit r[ati]ficat[us] tenuit hoc sufficere. Et cum sequitur glo. in regula eum qui. de re. iuris in. vi. Nam vt datur satisfactuz iuri: ex quo stetit per annum. licz n[on] continuu[m]. Et hanc opinionem sequitur Spe. in ti. de sta. regula. Sed Jo. de ligna. tenet contrariu[m] quonia[m] intermissio temporis minuit aspiratorem regule. nam certum est grauius esse abstinentiam durcere p[er] annum continuu[m] q[ui] p[er] annu[m] interpollatu[m] ergo n[on] perfecte expertus est illaz regulam. Item iura que faciunt mentionem de certo tempore: debent intelligi de tempore p[ro]tinuo: quia regulariter omne tempus debet esse c[on]tinuu[m]: vt notat glo. sup[er] Ricca de va. r. t[er]m. p[ro]f. Et hanc opinionem Panoz. putat verior[em]: r[ati]ficat[us] ea r[ati]ficat[us] tenet Bar. in. l. interd[um]. s. quotiens. ff. de publi. per illum ter. Nam seruus dicit ibi nouicius qui non stetit in v[est]e p[er] annu[m] p[ro]tinuu[m] facit qd[am] notatur in. l. vbi fideiusso[rum]. ff. de solu. vbi format questio notabilis. Pone. Statuto cauet q[ui] bannitus a. l. libris. s. possit impune offendit nu[m]quid bannitus p[ro] l. libris respectu vnius debiti r[ati]ficat[us] p[er] alij. l. respectu alterius debiti possit impune offendi. Et concludit ibi q[ui] n[on] q[ui] ex quo sunt diuersa debita n[on] debent p[ro]i[us] q[ui] ad faciend[um] vnu[m] totum. Et sic est ibi casus in quo. l. et. l. non faciunt l. Ita videtur dicend[um] in materia v[est]e. naz. p[ro]pter intermissionem temporis diuersifican[tes] mores r[ati]ficat[us] opa hominu[m]: vt in. l. si n[on] sortem. s. libertus. ff. de p[ro]d. inde. Et hec notabis: q[ui] faciunt ad multa. Id[em] etiā dicend[um] si talis nouicius nunq[ui] depouisset habitum religionis. r[ati]ficat[us] quotidie ieiunasset. ex quo in illo intervallo non stetit sub iugo obedientie: quod est potissimum inter austeritates regule. Sed pot[est] stetit in spiritu libertatis. Et potuisset committere multa mala.

Utrum nouicius possit eligi in prelatu[m]: R[ati]ficat[us] ad abbatia[m]: vel p[ro]latu[m] religionis eligi n[on] pot[est]: nisi expresse p[ro]fessus. Ad episcopatu[m] vo[lo]ntate d[omi]ni modo al[ia]s sit idoneus eligi potest etiā nouicius. extra de elec.

Nuptie

c. nullus. li. vi. Que autem sit ratio diuersitatis inter expresse p̄fessum; et tacite quo ad p̄missum casum. Sic fm̄ Dir. q̄ professus expresse facit p̄fessionem sed p̄fessio tacite fit a iure. extra de regula. vidua. et. c. j. eo. ti. li. vi. vnde magis nobile est q̄d facit sibi homo q̄ illud quod sibi fit. Sicut ē magis meū quod acquirō me opante q̄ quod habeo ex alio. vnde p̄fessio tacita est iuris. Et sic ab alio habita. p̄fessio v̄o expresse est hominis: quā habet homo ex suo actu que habetur ex regula quam proficit. Et sic expresse p̄fessus potest eligere et eligi. Sed tacite p̄fessus potest eligere et nō eligi. vt dicto. c. nullus. et c. indēnitauit. de elec. li. vi.

Utrum nouicius possit ordinari. R̄n. fm̄ Ray. et Hof. nec primā tonsurā: nec aliquem minorem ordinem debet recipere.

Utrum nouicius obligetur ad p̄cepta regulę. Respondet q̄ non: nisi eo modo quo alij cōstituti.

Nuptie. **U**trum secūde nuptie sint benedicēde. R̄n. fm̄ Panor. in. c. vir. extra eo. per tex. illū. q̄ si alter ex cōiugibus fuit als benedictus. non debent cōiuges de nouo benedici. Et sic videt ar. optimū. q̄ p̄iur als benedictus in primo matrimonio: cōmunicat benedictionē suā secūde vxori. vnde tex. ibi dicit. q̄ sunt b̄ndicti: licet alter eorū t̄m fuerit benedictus: sicut in simili dicit de oleo benedicto. r̄. Incōtrariū tamen facit: quia maritus. licet cōmunicet v̄o ri actiones suas: non tamen passiones: sed verior ratio videtur q̄ cuz ista b̄ndictio sit cōmunitis marito et vxori: ex quo alter fuit benedictus. nō debet benedictio iterari: quia iteraret in persona als benedicta.

Quid autem si virgo ducit in vxorem a transiente ad secūdas nuptias. An tales nuptie debeant benedici. R̄ndeo fm̄ Panor. q̄ nō. nisi subsit consuetudo quā papa scit et tolerat. Et hoc procedit in sacramentalibus: vt ad inducendā consuetudinē requiratur tacitus p̄sensus pape. In alijs secus vt dictum est s̄. Consuetudo. Idem tenet Dir. li. j. vbi dicit q̄ nō obstat. si quis dicat q̄ i dicto casu b̄ndictio cadit t̄m super mulierē: q̄a quo ad hoc nō ad imparia iudicantur: nec mulier sine viro benedicit. Immo benedicit. p̄pter fragilitatē q̄ viro copulatur. Ideo dicit. d. c. vir. siue vir siue mulier als accepit b̄ndictionē: nō debet b̄ndictio iterari. Cōmunitis est enī v̄triq̄: nec vnus sine altero eam recipere potest. Et ideo si alter eorū secūdo contrahat non dabit b̄ndictio: q̄ caro b̄ndicta trahit ad se nō b̄ndicta vt sit tota s̄ effecta p̄ carnis copulā. Sed de hoc dicit vt dicitur ē p̄ Panor.

Quid si duo p̄trahāt matrimoniu et b̄ndicant ambo: deinde ante p̄summatū m̄rimoniu ferē diuortiu. p̄pter impedimētū p̄sanguinitatis v̄ aliud canonicū et v̄terq̄ ip̄oz p̄uolat ad secūda vota. nū quid b̄ndictio dabit in istis secūdis nuptijs. dicit Tho. q̄ nō: q̄ b̄ndictio sp̄ialis est tāte efficacie q̄ semp̄ trāsit: nisi inueniat obicem p̄trarie voluntatis. et de hap. maiores. etiā si p̄ r̄sum vel iocū fiat

benedictio. ergo semel recepta amitti non potest. et de diuor. quanto.

Quid autem si duo ad secūda vota transierint qui t̄m nunq̄ fuerūt benedicti. R̄n. Dir. q̄ tales poterūt benedici: vt apparet ex p̄dictis. q̄ non est vis in bigamia s̄ potius in benedictione ne iteret. Et vt habes s̄m̄arie noticiam de p̄dictis. dicit q̄ q̄n secūde nuptie sunt secūde ex p̄te v̄triusq̄. vel ex p̄te mulieris t̄m. nullo modo debent benedici. si v̄terq̄ vel saltem mulier als fuit benedicta. S̄z q̄n sunt secūde ex p̄te viri: tunc p̄nt benedici. q̄ ali quo modo ibi fuit significatio. quia x̄p̄s et si habeat vnā eccliam t̄m: et sic vnā sponsam: s̄z t̄m in vna ecclia plures p̄sonas desponsatas. S̄z anima non potest esse alterius sponsa q̄ x̄p̄i. Et ideo q̄n nuptie sunt secūde t̄m ex parte viri benediciunt. non autem quando sunt secūde ex parte mulieris. p̄pter defectum sacramenti. Et hanc opinionem tenet Thomas. Et credo q̄ p̄munitur fuit Luitopi. p̄sentit glo. in dicto ca. vir. dicens. q̄ tales secūde nuptie benedici possunt si hoc habeat p̄suetudo loci. Et id in p̄dictis tute possumus sequi p̄suetudinem loci.

Sacerdos benedicens secūdas nuptias suspēdit. s̄z ab officio et beneficio et mittendus est ad sedem aplicam. Et fm̄ communiter doct. ista pena non infligit ip̄so facto. Et dicit Panormi. q̄ hodie attendit circūstantijs et loci p̄suetudine. s̄z imponi pena arbitraria.

Mulier nubens infra annum lugubrem infamiam non incurrit. vt et de secundis nuptijs. c. super. Et illico post mortem mariti soluit mulier a lege ipsius. vnde in alio seculo non recognoscet se p̄ iugibz. nec si resurgeret maritus esset amplius maritus suus. Et hoc nō obstante posset alteri nubere. d. c. sup.

Utrum pene que apponunt per leges ciuiles mulieri transiunt ad secūda vota sint corecte p̄ ius canonicum. Respond. Bart. in. l. si qua mulier. l. de secundis nuptijs. dicit. q̄ pene que imponunt mulieri: q̄ nubet nimis festinanter: sunt corecte. hoc est: q̄ nubet infra annum lactus. s̄ pene que imponunt. ideo quia nubet secūdo. iste non sunt corecte. Idem tenet Panormi. in ca. si. de secundis nuptijs. vbi dicit. q̄ pene apposite fauore filioz. vt sunt ille que apponunt mulieri trāsunt ad secūdas nuptias non sunt sublata. q̄ nō sunt apposite in odium ipsius matrimonij: s̄ fauore filioz.

Oblatio. An parochi anus ex p̄cepto ecclie teneat sub aliq̄ pena diebz solētibz d̄nicis facere oblationem suo p̄sbytero. Et an ad hoc possit cogi. Et v̄ q̄ sic. de p̄se. di. j. omnis xp̄ianus. in illud Exodi. Non apparebis in conspectu meo vacuus. hoc etiam tenet Host. in sum. Idem Innoc. sup rubrica de parochijs. Et sic videt parochianos posse cogi ad oblationem: maxime si sacerdos est pauper. Sed contrarium arbitror. nec illa iura

allegati combē in se p̄ce
suum. vt in glo. in. d. c.
rebus in p̄p̄tū meo vacu
sulla in cocōis intelligit
conuictum. Et hoc videt ten
tamen alio oblatio esset de
alio est pauper. ita q̄ de eu
posset. Et hoc tenet glo. ibi
que et donatione et volun
tate non sunt debite nec p̄
sunt qui referit opinionem
quārv. vbi p̄bat oblatio
non et necessitate in dicta
Jo. del. et vbi sacerdos
sacerdos subtrahere p̄iur
amā suis nolentibus esse
perosus officium applica
leopi.
Quid autem si ciuitas
ecce. vel certum quid dare
tatum possit illud mutare.
ab oblatio. de legul. de ment
de la. lan. et dicit per tex.
q̄ ea que ab antiquo secula si
tribunon debent aliquo mō
sunt Panor. q̄ sententia nō
statim quomodo oblatio
sanctione beate Marie fieri
in similitudo terminis semel. La
larbo. vbi querit pone q̄ po
p̄pter deuotionem consuet
ius p̄m̄ memoria homin
p̄ male oblatio conuerrere
clie. An amas possit face
licet conuertant in v̄ritate
concludit q̄ nō. Et duplex et
mas in. c. ad aplicam. de se. l.
de la. Allegat Bart. ad hoc
Jo. an. in add. Sp̄. Nota enī
vt fm̄ Panor. sup rubrica. de p̄
sponsis debet que sunt a p̄re
rochialis fundat intentionem
muni super omni oblationem
sp̄ialibus contingendo infra
Et quo infer fm̄ Host. q̄ o
lationes que sunt infra p̄re
sue parochiali. Et quo infer
et infra parochiam aliam p̄
fate nō cedunt capelle sed co
let etiam. d. an. q̄ si oblatio fi
aliquo muro infra limites al
parochiali. Itaq̄ si ob
latio altari cedunt eccleie pa
ro capelle. fortius oblatione
et p̄roca in muro p̄uati. na
p̄roca in iurium spiritualium
non sunt. Et per hoc etiam po
tunt eccleiam alterius vel p̄
lone cedunt rectos eccleie
tunc q̄ quoniam accidunt.